

Bùi Quang Khiêm

Vận may

Vận may đến vào một ngày đẹp trời. Mới sáng sớm, Bói-Cá đậu trên cành còn chưa hết ngái ngủ, thì một con Diếc lờ đờ bơi đến... Không biết Diếc béo hay bụng đói mà bữa nay ngon miệng thế!

Đang ăn, thấy mắc trong cổ vật gì. Lôi ra, Ngài phát hiện một viên ngọc xanh, ánh hồng tuyệt mỹ, dường như trong bụng cá đã lâu.

Bói-Cá nghĩ: Báu vật may mắn. Cất thật kỹ!

Rồi lập tức mang về giấu kín trong hang sâu.

Lạ thay, vài ngày sau, Bói-Cá đã nghe chúng chim xì xào rằng Ngài trộm trứng nhà nào về cất trong hang. Kẻ độc mồm còn bảo, Ngài ăn phải cá biến đổi giới tính, nay bỗng đẻ trứng... Phải gan lắm, Ngài mới không phát điên. Rồi bọn chim cũng quên.

Chim quên, thì rắn nhớ. Nghĩ là trứng, bọn rắn nô nức mò vào hang. Dĩ nhiên là cắn rồi, gẫy răng mới biết nhầm. Chỉ khổ Bói-Cá mấy phen suýt bị bọn cạp nong mổ trúng. Chán thì chúng cũng bỏ đi. Còn Ngài rã rời sau nhiều đêm thức trắng.

Nhưng giữ cả ngọc quý lẫn bình yên sao mà khó thế... Có người trong xóm lúc tối qua bờ đê đầm nước, thấy ánh sáng hồng xanh phát ra từ hang. Đoán chừng chỗ ấy có ngọc quý, hôm sau, hắn rủ nhiều người đi săn lùng.

Cảnh giác, Ngài đã đào nhiều chỗ giấu. Họ đục, thì Ngài chuyển. Chiến sự ác liệt, chỉ vài hôm mà xới tan bờ đê. Điệp khúc đào-dịch-đào-dịch... cứ thế vây hãm. Mỗi lúc, viên ngọc như một nặng thêm. Ngài lom khom mãi, đến sụn lưng, què cẳng. Lại còn nhịn đói mấy ngày.

Phải liều thoát!

Nhân lúc đám người đang ham đào xới, Ngài dùng mỏ cắp ngọc báu lao qua cửa chính. Liều hóa may: cửa hang bỏ ngỏ. Dù đói mờ mắt, Ngài hết sức bình sinh tăng tốc thoát ra. Đang mừng vì sắp qua cơn nguy, bỗng đâu có thằng bé tinh mắt nhìn thấy, nhanh tay phi cành cây gộc thẳng vào Bói-Cá.

Viên ngọc thì nặng, sức đã tàn, cú ném lại đầy uy lực... trước mắt Ngài như đã thấy Diêm Vương vẫy tay.

Hoảng loạn, kinh hãi, Ngài lập cập hoác cái mỏ ra. Thế là, viên ngọc rơi tõm xuống đầm nước.

Rớt mất viên ngọc, thân ngài lại nhẹ tênh. Ngài vọt lên, né cú va thần sầu. Gậy chỉ sượt qua, cũng dứt tung cả mảng lông Bói-Cá. Tý chết!

Đám người liền bỏ Bói-Cá, lao vào đầm lùng sục viên ngọc. Cả tháng sau vẫn còn đánh cãi nhau ầm ĩ.

**Hậu chuyện*:

Mỗi khi nghĩ đến trận truy sát gớm ghiếc, đôi chân Ngài bất tuân ý chí, cứ run bần bật.

Tháng ngày qua đi, hôm nay, hiên ngang giữa xóm, Bói-Cá giảng bài:

- Sống ở đời, khi vào sinh ra tử, muốn còn toàn thây phải có trí khôn.

Đám chim học trò hỏi:

- Triết lý Ngài tâm đắc là gì?

Bói-Cá ưỡn ngược:

- Không tham của nả. Quăng báu vật cho lũ tham lam tranh cướp!

Hầu hết bọn chim non gật gù thán phục. Có vài đứa bụm miệng cười. Còn Ngài len lén nhìn chỗ bụng, nơi vận may ra đi và đám lông không bao giờ mọc lại.

Chẫu Chàng

*<u>*Thông tin bổ sung*</u>: Câu chuyện được tập hợp lại trong *Ngụ ngôn Bói Cá* (2021 [1]) và xuất bản tiếng Anh trong tập truyện ngụ ngôn trào lộng có tựa đề *The Kingfisher Story Collection* năm 2022 [2].

References

[1] Hoàng, V. Q. (2021). *Ngụ Ngôn Bói Cá*. https://books.google.com/books?&id=kycrEAAAQBAJ

[2] Vuong, Q. H. (2022). *The Kingfisher Story Collection*. https://www.amazon.com/dp/B0BG2NNHY6